

Rahbæk Møller (SF):

Ja, det bliver hurtigt monotont, for jeg vil også sige, at det er et ganske væsentligt problem, Kristeligt Folkeparti peger på. Det er urimeligt, at de 18-19-årige er underkastet en forældreindkomstgrænse, især fordi det jo langtfra kun er velhavere, der rammes af den; folk med endda meget små indkomster kan ikke få SU ifølge de gældende regler. Det vil vi gerne gøre noget ved.

Vi vil dog ikke gøre det på den måde, at vi vil tage ca. 160 kr. om måneden fra alle de nuværende studerende. Så god for dem, der får den, er SU simpelt hen ikke. Men som flere har været inde på, foregår der i denne tid drøftelser om omlægning af SU, og her vil vi tage problemet op. Jeg tror ikke, det vil lykkes at ophæve forældreindkomstafhængigheden for 18-19-årige i denne omgang; det kan næppe lade sig gøre inden for de økonomiske rammer, som Kristeligt Folkeparti har været med til at vedtage. Men hvis vi kan få lempet på selve grænserne for forældreindkomstafhængigheden, så i hvert fald lavtlønnede forældres børn kan få SU, så er vi i hvert fald kommet et godt stykke ad vejen.

Vi må derfor afvise forslaget, men anerkender problemet.

Køpke Christensen (FP):

Der er mange aspekter i dette forslag, og vi skal fra Fremskridtspartiets side sige, at vi principielt og i det grundlæggende er fuldkommen enige med forslagsstillerne i, at man ikke kan være afhængig af, hvilken indkomst forældrene har, for at få uddannelsesstøtte.

Jeg vil sige på Fremskridtspartiets vegne, at vi faktisk ser ret positivt på forslaget. Vi mener helt klart, at de unge, vi her taler om, er mennesker, som jo senere i livet vil være med til at give til den samlede økonomiske samfundskage. Derfor er vi umiddelbart meget, meget positivt stemt over for forslaget.

Jette Pors (CD):

Det er på mange måder et godt forslag, og i CD er vi også helt på bølgelængde med den holdning, at de 18-årige, der i alle andre sammenhænge betragtes som myndige, også bør respekteres som sådanne, når vi taler SU.

Kristeligt Folkeparti lægger op til en omroking af de nuværende beløb inden for stipen-

dieordningen med begrundelsen, at der i den nuværende økonomiske situation ikke er råd til at tilføre flere økonomiske ressourcer. Det vil så, som det er blevet nævnt af flere, betyde, at de nuværende modtagere får en nedgang i stipendietildelingen. Jeg vil gerne – til trods for ministerens tal – se nogle flere tal og eksempler for at få klargjort, hvordan det vil berøre den enkelte. Det kan jeg ikke gennemskue helt i dag.

Jeg lyttede nøje til ministerens indlæg, og for mig lød det, som om ministeren – ligesom andre ordførere også har tilkendegivet – trods manglende støtte til beslutningsforslaget er åben over for tankegangen i det.

Jeg har selv sympati for tanken om, at der bør findes en samlet løsning på de nuværende SU-problemer; vi får mange breve om diverse SU-problemer hver dag. Jeg håber, at ministeren så hurtigt som muligt fremlægger en løsningsmodel, for det er der stort behov for. Det er jo, fordi der ikke er sket noget med hensyn til en revision af SU-loven, at vi så er nogle, der tager problemerne op her i salen ét for ét. Jeg ved ikke, hvem det er, der forhindrer ministeren i at fremsætte forslag til lovændring. Det er i hvert fald ikke CD.

Men lad mig melde i dag, at vi ser med positive øjne på Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag. Udvalgsarbejdet må så skabe klarhed over økonomien bag – om det kan gennemføres uden de store økonomiske tilførsler, eller om en omroking af de nuværende midler er realistisk.

Elisabeth Arnold (RV):

Som flere af de andre ordførere vil jeg også på Det Radikale Venstres vegne sige, at det jo er et positivt og rigtigt princip, Kristeligt Folkeparti her lægger op til.

Det var oprindeligt de gamle partier bag SU-reformen, der havde den hensigt, at myndighedsalderen og den alder, hvor man kunne få forældreafhængig uddannelsesstøtte, naturligvis skulle følges ad; men det var et spørgsmål om penge, det var et spørgsmål om midlerne, hvornår man kunne få det gennemført. Derfor fik vi denne grænsedragning ved 19-års-fødselsdagen til, hvornår man kunne få støtte, uanset hvad forældrenes indkomst var.

Det er naturligt, at man har denne skillelinje ved 18-års-alderen, og det er vi helt enige med